

# **Stanowisko Stowarzyszenia Inżynierów, Techników Leśnictwa i Drzewnictwa**

**Zarząd Główny Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa, działający w imieniu wielotysięcznej rzeszy swoich członków, zdecydowanie protestuje przeciwko próbie włączenia Lasów Państwowych do sektora finansów publicznych, widząc w tym realne zagrożenie dla ochrony środowiska w Polsce.**

Lasy świata i lasy Polski spełniają wielorakie funkcje i w związku z tym są niezastąpione w rozwoju cywilizacyjnym społeczeństw. To stwierdzenie znalazło wyraz w konwencjach międzynarodowych i polityce Unii Europejskiej, czego przykładem jest konwencja klimatyczna, konwencja o różnorodności biologicznej, dyrektywa siedliskowa i ptasia budujące program Natura 2000. Coraz wyraźniej też rośnie znaczenie lasów nie tylko jako zasobów surowców determinujących rozwój cywilizacyjny, ale także realizujących dziesiątki innych funkcji niezbędnych do zachowania ciągłości życia na Ziemi,

Ustrój polskich Lasów Państwowych, w tym system finansowania, to przykład mądrej i udanej transformacji ustrojowej ostatnich 20 lat. W tym okresie wypracowane cele i zadania leśnictwa umożliwiły nie tylko skuteczną ochronę polskich zasobów leśnych, ich stały wzrost, a także rozwój gospodarczy kraju. Rozumiało to państwo polskie i w ciągu ponad 90 lat swojej historii stale powiększało powierzchnię lasów, nie włączając ich do sfery budżetowej. W tym samym duchu samodzielność finansową i gospodarczą zapewniła LP ustawa o lasach z 1991 r. Dzięki tej samodzielności połączonej z odpowiedzialnością za powierzony majątek Skarbu Państwa Lasy Państwowe znalazły umiejętności, środki i wolę, by nie tylko odbudować lasy po zniszczeniach wojennych oraz przed różnego rodzaju katastrofami, jak zanieczyszczenia powietrza, masowe pojawy szkodliwych owadów, pożary, huragany i inne, ale także rozwinąć ochronę zasobów przyrody, udostępnić lasy społeczeństwu i spowodować, że Polska nie musi importować drewna.

Dotychczasowe osiągnięcia LP, tak wysoko oceniane na arenie międzynarodowej, mogły być uzyskane głównie dzięki ich samodzielności finansowej.

Specyfika zarządzania zasobami przyrody w sytuacji zachodzących zmian klimatycznych i towarzyszącym im klęskom żywiołowym, jak huragany, pożary, susze, gradacje owadów, powódzie itp. wymaga szybkiego i sprawnego reagowania na skutki tych zmian. Pozbawienie Lasów Państwowych finansowego narzędzia skutecznego zarządzania w tych sytuacjach może doprowadzić do zwielokrotnienia tych skutków i nieodwracalnej deprecjacji ekosystemów leśnych.

Model zrównoważonego leśnictwa, skutecznie chroniący całe bogactwo gatunkowe i genetyczne polskiej przyrody, a jednocześnie umożliwiający użytkowanie lasów i rozwój ich pozaprodukcyjnych funkcji, wymaga systemu finansowania zdecydowanie innego niż budżetowy.

Przykłady zmian w finansowaniu leśnictwa, jakie wprowadzono w Czechach, na Słowacji czy w Niemczech dobitnie dowodzą, że taki system szybko doprowadza do deficytowości leśnictwa i trudnych do odwrócenia zmian w środowisku. Specyfika leśnictwa, gdzie wszystkie procesy biologiczne odbywają się w dłuższych przedziałach czasowych niż życie jednego pokolenia, nie daje możliwości szybkiego naprawienia błędów.

System finansowy LP ma cechy systemu motywacyjnego. Zmiana systemu gospodarczego na administracyjny, urzędniczy zniweczy wolę doskonalenia, która w lesie

decyduje o sukcesie gospodarczym i wyniku finansowym.

Rozumiejąc potrzebę zmniejszenia deficytu budżetowego i naprawy finansów państwa, byłoby jednak niewybaczalnym błędem osiągnięcie celów krótkoterminowych kosztem przyszłych pokoleń i zachwianiem bezpieczeństwa ekologicznego państwa. Chwilowa czy okresowa poprawa budżetu pozostawi ślad na dziesięciolecia, nawet jeśli będzie trwała tylko przez jedną kadencję.

Wszelkie zatem zmiany modelu finansowego LP wymagają rzetelnej oceny ich skutków i publicznej debaty.

**Nie niszczyliśmy zatem przyszłości dla doraźnych celów**